

Az alsós munkaközösség véleménye az intézményvezetői pályázatról

Munkaközösségünk kiemelt feladatának érzi minden évben a sikeres beiskolázás megszervezését, lebonyolítását. Éppen ezért támogatjuk azt a gondolatot, hogy nagyobb nyomatókat kell helyezni közvetlen környezetünkben és városi szinten az iskola erősségeinek hangsúlyozására.

Szakmai kiegészítésünk a munkaközösséget konkrétan érintő gondolatokhoz:

Támogatjuk az *emelt szintű idegen nyelv* oktatásának bevezetését, azzal a kiegészítéssel, hogy az SNI-s tanulók 4. osztálytól tanulják kevesebb óraszámban a nyelvet, mint nívócsoporthoz tartozó társaik, helyette alapkészségeik fejlesztése valósuljon meg.

Egyetértünk az *informatika tanításának reformjával* szintén, de az 1-2. osztályba történő bevezetését nem tartjuk célszerűnek.

Meggyőződésünk, hogy az ebben az életkorban kialakítandó és fejlesztendő alapkészségek

(az írásmozgás-koordináció,

a beszédhanghallás,

a relációs zókincs,

a matematika tanulásához elengedhetetlen elemi számolási készség,

a tapasztalati következtetés,

a tapasztalati összefüggés-megértés,

a beilleszkedéshez, együttéléshez szükséges elemi szociális készségek)

megteremtése a hagyományos tantárgyakon keresztül kell, hogy megtörténjen.

Támogatjuk a *munkaközösségek számának racionalizálását*, főképpen, hogy az alsós mellett kapjon helyet újra szervezeti keretben a napközis munkaközösség is.

A tanulás-tanítás folyamata zökkenőmentesebb lenne, ha visszaállna a napköziben a védett tanulási idő, illetve a tanítók és a napközisek szakmai tevékenysége egyértelműsítve lenne.

A „**kéttanítós modell**” az SNI-s tanulók szempontjából lenne hatékony, ehhez gyógypedagógusunk biztosítani tudja a szakmai háttérrel, de az osztályfőnök szakmai kompetenciája kell, hogy döntsön első körben ennek szükségességéről.

A tantárgycsoportos oktatási formában néhány munkaközösségi tag el tudja képzelni a tevékenységét, kihasználva minden előnyét ennek a munkaformának, de abban egyetértünk, hogy a nem megfelelő tanító párok egymásmellettsége negatív hatású lehet.

Szükségszerűnek látjuk

- az alsós termek IKT-s eszközökkel történő felszerelését,
- az egészséges iskola büfé kialakítását,
- a sulis rádió újra élesztését,
- a könyvtár fejlesztését – persze nem csupán idegen nyelvi könyvekkel.

Egyetértünk abban, hogy balesetveszély elkerülése érdekében a **hátsó udvart** birtokba vehetik az alsósok, de tapasztalatból tudjuk, hogy ez csupán száraz időben célravezető.

Ötleink vannak játszótér, vagy medence létesítésére ezen a területen.

Az **Arizona-programot** nyilván a szükséges információk hiánya miatt nem tudjuk teljes valójában értelmezni.

Milyen végzettségű szakemberek, milyen munkakörben foglalkoznak a gyerekekkel?

A gyerek belsővé akarja, tudja-e tenni a program sikerességét igazoló mutatókat?

Tapasztalatból tudjuk, hogy az **óralátogatások** utáni szakmai fórumok hozhatnak előremutató eredményt is szakmai munkákban. A véletlenszerű látogatások gondolata viszont nem tölt el pozitív érzéssel minket.

Továbbgondolva viszont indokolt lehet, ha egyes pedagógus munkájára sorozatos negatív visszajelzés érkezik szülői, vagy más fórum irányából.

Utolsó észrevételként megjegyezzük, hogy az intézmény szakmai színvonalának növelésére, és technikai korszerűsítésének fedezésére érdemes lenne **pályázatíró személyt** alkalmazni, mert a pedagógusok a most is érezhető terheltségükből fakadóan ezt a feladatot vállalni nem tudják.

Dr. Lapponczayné Batta László